

Життя без бар'єрів, або чи є світло в кінці тунелю?

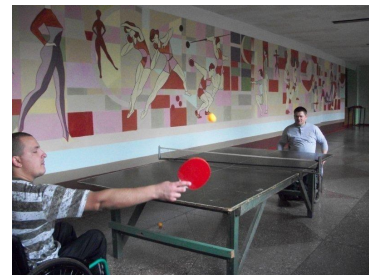
Життя Олександра було схоже на сотні інших його однолітків. Сповнене мрій та сподівань, очікувань чогось кращого. Робота на шахті забезпечувала хоча й невеликий, але стабільний дохід. Таке відчуття стабільності та впевненості підмивала думка про постійну небезпеку, що зачаїлася мало не в кожному кутку на глибині тисячі метрів під землею. Проте, лихо знайшло молодого чоловіка там, де він цього найменше чекав – вдома. Пораючись по господарству, Олександр отримав травму, що змінила все його життя.

Він прийшов до тям вже на лікарняному ліжку і діагноз «інвалідність» наче мороком окутала його. Настали довгі дні півзабуття, які нічим не відрізнялись один від одного. Хіба що, мабуть, відчуттям кінця, що наближався.

«Про Олександра ми дізнались від його знайомих, які зайшли до нашого центру», – розповідає Григорій Калашніков, керівник проекту «Безбар'єрне життя» в м. Свердловську, що в Луганській області. «Від повної розгубленості та зневір'я Олександр втратив будь-який сенс в житті, що поставило його на межу виживання», додає пан Калашніков. Наслідком повної суспільної та фізичної ізоляції стало погіршення здоров'я Олександра, а обмеженість руху та пересування призвело до втрати однієї нирки молодого чоловіка.

«Під час нашої першої зустрічі Олександр виглядав дуже замкнутим та з осторогою сприймав нашу розмову», продовжує історію пан Калашніков, котрий і сам є інвалідом - візочником. Після декількох консультацій психолога та включення Олександра до спортивно-реабілітаційної секції, життя знову почало набувати кольорів. «Без перебільшення скажу, що все це та багато іншого стало можливим завдяки Проекту» («Розвиток громадянського суспільства», що надав грант по тематиці «Реалізація прав та покращення становища вразливих верств населення»), ділиться своїми враженнями Григорій Калашніков. Зараз Олександр активно займається в секції настільного тенісу, і це йому, здається, дуже до вподоби.

А підстав для гордості за результати впровадження проекту у його керівника та команди однодумців є предостатньо. З початку роботи проекту було відновлено та здійснено спів-

фінансування послуги соціального таксі, яке за час роботи з лютого по травень перевезло понад 40 осіб з обмеженими фізичними можливостями. Особливо важливим є той факт, що організація своїми ініціативами та діяльністю сприяє більш відкритій та прозорій владі. До прикладу, проведений аудит послуги соціального таксі виявив недоліки існуючих правил визначення та перевезення категорій населення, що є цільовою групою Проекту. Результати аудиту та рекомендації з покращення роботи соцтаксі

було презентовано місцевій владі, котра співфінансує дану ініціативу. Остання в свою чергу вживає заходів для більшої прозорості функціонування та збільшення ефективності даної послуги.

Крім того, працівників проекту було обрано на конкурсній основі, де перевага надавалась людям з особливими потребами. Цей факт став, мало, не єдиним шансом для більш ніж 70 неповносправних мешканців м. Свердловська реалізувати своє право на працю. Було відкрито роботу інформаційно-консультаційного центру, в якому особи з обмеженими

фізичними можливостями можуть безплатно отримати кваліфіковані послуги таких фахівців, як юрист, психолог та інструктор ЛФК (кабінет лікувальної фізкультури). Тільки протягом двох місяців було надано допомогу понад 40 особам правового та психологічного характеру.

В доповнення, в рамках проекту було здійснено громадський аудит об'єктів соціальної інфраструктури на предмет архітектурної доступності і видане заключення управлінню архітектури, що було включене до проектної документації реконструкції 4 об'єктів (корпуси міської лікарні) міста. Дані досягнення стали можливі завдяки включенню представників проекту до місцевого комітету доступності (громадський дорадчий орган при органі місцевої влади). Саме завдяки членству в комітеті керівництву проекту вдалося добитися у місцевої влади переведення роботи міського транспорту в режим маршрутного таксі, що вже є вагомим поступом в створенні безбар'єрного середовища для пересування маломобільних груп населення.